

ਡੀਕੇ ਜੈਨ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਸੰਜੀਵ ਭੰਡਾਰੀ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2004 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 19895

10 ਨਵੰਬਰ, 2005

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 — ਆਰ.ਐੱਲ.ਐੱਸ. 36(1)(b) ਅਤੇ 36(5)-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰ.ਐੱਲ. ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਇਆ। 36(5)-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ SLP ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਚੰਗੇ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ — ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ—ਸਰਕਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ—ਇਸਦੀ ਚੁਣੌਤੀ — RI. 36(1)(ਬੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਹਰ ਸਾਲ, ਦੇਸੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਰੂਫ ਲੀਟਰ ਵਿੱਚ ਕੋਟੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਲਾਨਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 50 ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ (ਪੱਤਰ) ਰੁਪਏ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਇੱਕ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ - ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਆਰ. 36(1)0 ਦੀ ਲੋੜ - ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਾਲ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ 1956 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ- ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ- ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 36(1)(b) ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (1) "ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ. ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਰੁ. 75 ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਉਕਤ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਘਟਨਾ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2003-04 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 137 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਨੁਪਾਤਕ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 16)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ 75 ਰੁਪਏ ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਲੀਕਾਰ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬੋਲੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ 4 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕੁਝ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੁ. ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਵਜੋਂ 75 ਰੁਪਏ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 75 ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਾਤ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ 17)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਮੋਹਨ ਜੈਨ, ਸੀ .

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਲਈ ਅਰੁਣ ਖੱਲੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ।

ਅਨਿਲ ਖੇਤਰਪਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 8 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ-3 ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਜਲੰਧਰ-1, ਜਲੰਧਰ-2, ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਆਬਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਖੌਤੀ ਫੋਟੀ ਗਿਰਾਵਟ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਦੇ ਬਾਹਰ

ਇਹ ਨਿਲਾਮੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਰਾਬ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 31 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਮਾਰਚ, 2004 ਅਤੇ 3 ਨਵੰਬਰ, 2004। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ 6.07 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ।

(2) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਝ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਜਲੰਧਰ-1, ਜਲੰਧਰ-2, ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਿਆ-ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ 2004 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 3628 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ। ਆਬਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਜਲੰਧਰ-1 ਅਤੇ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਜਲੰਧਰ-2 ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜਲੰਧਰ-2 ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 36 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੀ ਪਿੰਡ, ਕਸਬੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਮੂਹ ਬਣਾ ਕੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਸਰਕਲਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ। 15 ਕਰੋੜ। ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ 15 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ। ਫਿਰ ਵੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 36 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5-ਏ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਠੇਕੇ ਜਾਂ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 'ਤੇ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਲੰਧਰ-1 ਅਤੇ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਲੰਧਰ-2 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਨੋਟਿਸ. ਉੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(3) ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਤੱਕ ਦੁਕਾਨਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸੁਣੋ।

ਅਸੀਂ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਜ ਅਥਾਰਟੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਜਲੰਧਰ-1, ਜਲੰਧਰ-2, ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਐਲ-2 ਅਤੇ ਐਲ-14 ਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ 15 ਨਵੰਬਰ, 2005 ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਨ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ - ਸੰਜੀਵ ਭੰਡਾਰੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਰਾਜ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇਕਰ ਬੋਲੀ ਦੀ ਰਕਮ ਮੌਜੂਦਾ ਬੋਲੀ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਲਈ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੁਕਾਨਾਂ ਚਲਾਉਣ/ਚੱਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 2004 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 6711 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਅਰਥਾਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਏਆਰ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਅਤੇ 2004 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 16971-16972 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੇਕੇ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਾਰੀਆਂ ਲਿਖਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਛੇਤੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗੀ।

(4) StaThe1 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਕਤੂਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਥੇ 2004 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17069 ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 5 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 3 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਥੌੜੇ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2004 ਦੇ SLP(C) ਨੰਬਰ 2381 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

(5) 23 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਥੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ SLP ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਛੇਤੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

(6) 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 1000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। ਚਾਰ ਆਬਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 17,79,73,000 ਰੁਪਏ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਜੇ.ਕੇ. ਐਸੋਸੀਏਟਸ ਨੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਰੁ. 4,87,95,000 ਮੈਸਰਜ਼ ਏ.ਆਰ. ਟਰੇਡਰਜ਼ ਨੇ ਜਲੰਧਰ-1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ। 1,13,21,000 ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 3 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਕੱਲੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਅਤੇ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਨੁਕਸਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ 1000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 2,94,18,000 ਰੁਪਏ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਲੰਧਰ-2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 8,84,39,000 ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਖ ਹੈ ਕਿ 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਲਾਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਡੀ. 2004 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ। 102 ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ ਜਦੋਂ ਕਿ 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 75 ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ 4 ਮਾਰਚ 2004 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਹਰੇਕ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 36(1)(b) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ 75 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਵਾਇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 75 ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ

ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। , ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਲਾਮੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ
ਲਾਇਸੈਂਸ ^v ਤੋਂ ਰੋਕਾ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ
ਫੀਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

(8) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, 2 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਰੋਸਪੌਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕੋਟੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਘਟਨਾ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਆਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 75 ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੱਧ ਰਕਮ ਲਈ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਸੀ। 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਤੈਅ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਦੂਜੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਰੁੱਪਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦੀ ਸੰਭਾਵੀ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਲਈ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 6 (ਏ) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਲਾਮੀ 137 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਲਈ। ਦੂਜਾ, ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਦੀ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪਿਛਲੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 15 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਤੋਂ ਠੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਾਲਾਨਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨੂੰ ਬੈਚ ਮਾਰਕ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਭਾਵ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਆਬਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਠੇਕਿਆਂ ਲਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੁੜ ਨਿਲਾਮੀ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵ 137 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ।

(9) ਸ੍ਰੀ ਪੱਲੀ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ. ਰਲਹਨ, ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ-ਕਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ 75 ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰਾਖਵੀਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(10) ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਸਾਲ 2004-05 ਲਈ ਘਟਨਾ ਦਾ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਚਾਰਟ 2004 ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3628 ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਸਰਕੂਲੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘਟਨਾ ਚਾਰਟ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਚਾਰਟ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 108 ਐਲ-14 ਏ ਠੇਕੇ ਹਨ।

ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਸਰਕਲ ਵਿੱਚ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ 19 ਐਲ-14 ਏ ਠੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਪੰਜ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ। ਬੋਤਲਾਂ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੋਟਾ 2543 ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਹਰੇਕ ਠੇਕੇ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੋਟਾ ਵੀ ਉਕਤ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਲ 2003-04 ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਸੀ। 938.35 ਲੱਖ ਹਾਲਾਂਕਿ 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਘਟਨਾ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ, ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ 19 L-14A ਠੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਰੁੱਪ-1 ਵਿੱਚ 10 ਠੇਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗਰੁੱਪ-2 ਵਿੱਚ 9 ਠੇਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਠੇਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਾਲ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ:

ਐੱਸ. ਸਰਕਲ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰ.	PML ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ	ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 2003-2004 ਲੱਖਾਂ ਵਿੱਚ	ਸਾਲ 2004-2005 ਲਈ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਦਾ ਕੋਟਾ		
			ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬੋਤਲਾਂ	ਸਾਲਾਨਾ ਬੋਤਲਾਂ	ਸਾਲਾਨਾ ਪੀ.ਐਲ
1 ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ	19	938.35	2543	928152 ਹੈ	348057
2 ਰਾਹੋਂ	17	551.65	1857	677712 ਹੈ	254142
3 ਬੰਗਾ	24	856	2514	917592 ਹੈ	344097
4 ਬਹਿਰਾਮ	20	567	1633	596232 ਹੈ	223587
5 ਬਲਾਚੌਰ	28	846	2302	840312 ਹੈ	31517 ਹੈ
ਕੁੱਲ	108	3759	10849	3960000 ਹੈ	1485000 ਹੈ

ਗਰੁੱਪ-1 ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਸਰਕਲ

S. ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਨਾਮ ਨੰਬਰ PMLVend	2003-2004 ਲੱਖਾਂ ਵਿੱਚ	ਸਾਲ 2004-2005 ਲਈ ਪੀ.ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਦਾ		
		ਕੋਟਾ		
		ਰੋਜ਼ਾਨਾ	ਸਾਲਾਨਾ	ਸਾਲਾਨਾ
		ਬੋਤਲਾਂ	ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ	ਪੀ.ਐਲ.
1 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਚੌਕ	114.65	231	84360	31635
2 ਲੰਗਰੋਆ	72.85	200	73008	27378
3 ਜਾਡਲਾ ਪਿੰਡ	67.39	185	67536	25326
4 ਟਰੱਕ ਯੂਨੀਅਨ	80.84	222	81024	30384
5 ਮੀਰਪੁਰ ਜੱਟਾਂ	21.84	60	21888	8208
6 ਅੱਡਾ ਜਾਡਲਾ	25.5	70	25560	9585
7 ਕਰੀਮਪੁਰ	21.84	60	21888	8208
8 ਬੇਗਮਪੁਰ ਅੱਡਾ	21.84	60	21888	8208
9 ਸਲੋਹ	32.78	90	32856	12321
CSD ਕੰਟੀਨ ਨੇੜੇ 10 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੋਡ	-----	50	18240	6840
11 ਗੜ੍ਹਸੰਕਰ ਰੋਡ ਐਨ.ਐਸ.ਆਰ.	92.89	255	93096	34911
12 ਬੰਗਾ ਰੋਡ ਐਨ.ਐਸ.ਆਰ.	85.59	235	85776	32166
13 ਰੇਲਵੇ ਰੋਡ	89.23	245	89424	33534
14 ਕਰਮ	71	195	71160	26685
15 ਚੂਹੜਪੁਰ	25.48	70	25536	9576
16 ਦਾਣਾਮੰਡੀ ਐਨ.ਐਸ.ਆਰ.	49.11	135	49224	18459
17 ਭੀਨ	29.14	80	29208	10953
18 ਮਲਪੁਰਅਰਕਨ	18.19	50	18240	6840
19 ਮੁਬਾਰਕਪੁਰ	18.19	50	18240	6840
ਕੁੱਲ	938.35	2543	928152	348057

**5.11.2004 ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ
ਗਰੁੱਪ ਨੰ: 1 ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਸਰਕਲ**

ਐੱਸ. ਦਾ ਨਾਮ ਨੰ. ਪੀ.ਐਮ.ਐਲ	ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 2003-2004	ਅਨੁਪਾਤਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ L. ਫੀਸ 137 ਦਿਨ	
1 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਚੌਕ ਐਨ.ਐਸ.ਆਰ.	114.65	43.03	231
2 ਲੰਗੜੇਆ	72.85	27.34	200
3 ਜਾਡਲਾ ਪਿੰਡ	67.39	25.29	185
4 ਟਰੱਕ ਯੂਨੀਅਨ ਐਨ.ਐਸ.ਆਰ	80.84	30.34	222
5 ਮੀਰਪੁਰ ਜੱਟਾ	21.84	8.2	60
6 ਅੱਡਾ ਜਾਡਲਾ (Chd. ਰੋਡ)	25.5	9.57	70
7 ਕਰੀਮਪੁਰ	21.84	8.2	60
8 ਬੇਗਮਪੁਰ ਅੱਡਾ	21.84	8.2	60
9 ਸਲੇਹ	32.78	12.3	90
10 ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰੋਡ Nsr (CSD ਕੰਟੀਨ)	0	0	50
ਤਾਟਲ	459.53	172.47	1228

ਗਰੁੱਪ ਨੰ.2

ਐੱਸ. ਦਾ ਨਾਮ ਨੰ. ਪੀ.ਐਮ.ਐਲ	2003-2004 ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ	ਅਨੁਪਾਤਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬੋਤਲਾਂ ਲਈ L.fee 137 ਦਿਨ	
1 ਗੜ੍ਹਸ਼ੰਕਰ ਰੋਡ ਐਨ.ਐਸ.ਆਰ.	92.89	34.87	255
2 ਰੇਲਵੇ ਰੋਡ ਐਨ.ਐਸ.ਆਰ.	89.23	33.49	245
3 ਕਰਿਆਮ	71	26.65	195
4 ਚੂਹੜਪੁਰ	25.48	9.56	70
5 ਦਾਣਾ ਮੰਡੀ, ਐਨ.ਐਸ.ਆਰ.	49.11	18.43	135
6			
7 ਭੀਨ (ਗੁਜਰਪੁਰ ਕਲਾਮ ਰੋਡ)	29.14	10.94	80
8 ਮਾਲਪੁਰ ਅਰਕਨ	18.19	6.83	50
ਮੁਬਾਰਕਪੁਰ	18.19	6.83	50
ਕੁੱਲ	478.82	179.73	1315

(11) ਸ੍ਰੀ ਪੱਲੀ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਸਾਲ 2001-02 ਤੋਂ 2004-05 ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ ਸਮੂਹ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਚਾਰਟ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

	2001-02		2002-03		
ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਨੰਬਰ ਅਤੇ ਨਾਮ	ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਘਟਨਾ	ਘਟਨਾ ਅੰਤਿਮ ਬੋਲੀ	ਘਟਨਾ ਰਿਜ਼ਰਵ ਕੀਮਤ	ਅੰਤਿਮ ਬੋਲੀ 'ਤੇ ਘਟਨਾ	
ਜੀ.ਐਲ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ	90.82	90.93	92.51	94.65	
ਜੀ-2 ਰਾਹੋਂ	75.82	75.82	77.47	77.47	
ਜੀ-3 ਬੰਗਾ	84.23	84.34	96.99	99.83	
ਜੀ-4 ਬਹਿਰਾਮ	90.93	91.11	95.05	95.05	
ਜੀ-5 ਬਲਾਚੌਰ	94.1	94.22	90.44	90.44	
ਕੁੱਲ	0	87.51	ਕੁੱਲ 90.92	93.04	
	2003-04		2004-05		
ਜੀ.ਐਲ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ & ਰਾਹੋਂ	91.77	92.08	ਨਿਲਾਮੀ ਮਿਤੀ 5-11-2004		
ਜੀ-2 ਬੰਗਾ	93.29	92.29	Gl Chd ਚੌਕ	75.48	75.54
ਜੀ-3 ਬਹਿਰਾਮ	95.1	95.1	ਜੀ-2 ਜੀ/ਸ਼ੰਕਰ ਰੋਡ	75.52	75.57
ਜੀ-4 ਬਲਾਚੌਰ	96.99	100.68	ਜੀ-3 ਬੰਗਾ ਅਤੇ ਰਾਹੋਂ	75.2	75.22
			ਜੀ-4 ਬਹਿਰਾਮ	75.08	75.16
			ਜੀ -5 ਬਲਾਚੌਰ ਅਤੇ ਰਾਹੋਂ	75.09	75.11
ਤਾਟਲ	93.72	94.63	ਕੁੱਲ	75.18	75.22

(12) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 36(1)(b) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

(13) ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

- (1) ਇਸ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਹਰ ਸਾਲ, ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ।
 - (a) ਫਾਰਮ -2 ਅਤੇ ਫਾਰਮ L-10 ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
 - (b) ਦੇਸੀ ਸਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰੂਫ ਲੀਟਰ ਵਿੱਚ ਕੋਟੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਅਧੀਨ 50 ਡਿਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ ਰੁਪਏ (ਪੱਤਰ) ਰੁਪਏ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਹਰੇਕ ਠੇਕੇ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਨਾਸਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(13) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2001-2002 ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ ਦੀ ਘਟਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀ। 75.82 ਤੋਂ ਰੁ. 94.10 ਇਹੀ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। 77.47 ਤੋਂ ਰੁ. 2002-2003 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ 96.99, ਅਤੇ ਉਹ ਰੁ. ਸਾਲ 2003-04 ਲਈ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ 91.77 ਤੋਂ 96.99 ਰੁਪਏ। ਇਹੀ ਰੁਪਏ ਸੀ. 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ 95 ਰੁਪਏ ਸੀ ਪਰ 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਇਹ ਰੁਪਏ ਸੀ। 75.08 ਤੋਂ ਰੁ. 75.48 ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਾਲੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵੱਧ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵ 137 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਮੰਗੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ 137 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਪਿਛਲੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਇੱਕ ਆਬਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੂਨਿਟ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਠੇਕਿਆਂ ਲਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਸੀ।

(14) ਸਾਈ ਥੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਉਂਡਸਟੈਂਡ' ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਲਾਮੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮ, 1956 ਹਰੇਕ ਠੇਕੇ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੂਹ ਬਣਾ ਕੇ ਠੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸਮੂਹਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਇਕਾਈ ਹਰੇਕ

ਠੇਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲਾਂ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੋਟਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਕਿਸੇ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੇਕੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੋਟੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2004-2005 ਦੀ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(15) ਇਹ ਤਰਕ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਿਛਲੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਭੱਜਣ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਗੜਾ ਬਹਾਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਠੇਕੇ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 137 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਘਟਨਾ ਚਾਰਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਸਾਲ 2003-2004 ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 137 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। **ਮੇਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ**

(1) (1978) 1 SCC 405

ਇੰਡੀਅਨ ਰੈੱਡ ਕਰਾਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਫਿਰ ਵੀ ਨੰਦਕਿਸ਼ੋਰ ਗਣੇਸ਼ ਜੋਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਡੋਬੀਵਲੀ ਦੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਿਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਜਾਂ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 75/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਜਾਂ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(16) ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 36 (1)(b) ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ' ਹੋਣ ਲਈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਲਾਮੀ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਰੁ. 75 ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਉਕਤ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਘਟਨਾ ਚਾਰਟ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2003-04 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 137 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(17) 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਨਾਲ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। 75 ਪ੍ਰਤੀ ਬੋਤਲ ਕੁਝ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਚਾਰਟ ਤੋਂ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਬੋਲੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ। . T ¹ ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਲੀਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲੀ ਲਈ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਪਿਛਲੇ 4 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਕੁਝ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੈ। ਸਾਲ 2003-2004 ਲਈ, ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਰੁਪਏ ਸੀ। 93.72 ਰੁਪਏ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਬੋਲੀ ਰੁਪਏ ਸੀ. 94.63

(2) (2003) 5 SCC 545

(3) (2004) (11) SCC 417

ਇਸ ਲਈ, ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਵਜੋਂ 75 ਰੁਪਏ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 75 ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਕਾਰਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ. ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

(18) ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਪਲੇਸਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਧਰ। ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਦਰਪ੍ਰੀਤ ਚੱਢਾ/ਮੈਸਰਜ਼/ਪੋਟੀ ਚੱਢਾ ਦੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ, ਜਲੰਧਰ-1 ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ-2 ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਾਢੇ 8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਠੇਕੇ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ। ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ:

“ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਫਰਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਬਦਲ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ। ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਇੰਦਰਪ੍ਰੀਤ ਚੱਢਾ/ਮੈਸਰਜ਼ ਪੌਡ ਚੱਢਾ ਦੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ, ਜਲੰਧਰ-1 ਅਤੇ ਜਲੰਧਰ-2, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸਾਢੇ 8 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ

ਠੇਕੇ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਮੁੜ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਮਿਲ ਗਈ।

(19) 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ-1 ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਜਲੰਧਰ-2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਏ.ਆਰ. ਟਰੇਡਰਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਇੰਦਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸ਼. ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, (2) ਅਸ਼ੋਕ ਵਾਡੀਆ, ਪੁੱਤਰ ਸ਼. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਵਾਡੀਆ, (3) ਤਜਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ, (4) ਰਤਨ ਲਾਈ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੀ ਰਾਮ ਰਾਖਾ, (5) ਮਨਮੋਹਨ ਵਾਲੀਆ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੀ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਵਾਲੀਆ, 5 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਲੰਧਰ-ਐਚ ਦੇ ਗਰੁੱਪ ਨੰ. 1, II, IV, V ਅਤੇ VI ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਏਆਰ ਟਰੇਡਰਜ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਰੁੱਪ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਹੈ।

ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਪੁੱਤਰ ਆਸਾ ਨੰਦ ਹੈ। ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ 5 ਨਵੰਬਰ 2004 ਨੂੰ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਗਣੇਸ਼ ਸਕਸੈਨਾ, ਅਰਵਿੰਦ ਗੁਪਤਾ, ਪਰਵਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਇੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹਨ। ਇੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਵੀ ਜਲੰਧਰ-2 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਦਾ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ-2 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬੋਲੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ ਹਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਸਫਲ ਬੋਲੀਕਾਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਵੀਂ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹਨ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਬੋਲੀ 10,000 ਰੁਪਏ ਹੈ। ਆਬਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 40 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(21) ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਮਯਾਬ ਨਾ ਹੁੰਦਾ! 4 ਮਾਰਚ, 2004 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ 'ਤੇ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ, ਤਾਂ ਹੀ, ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨਮਾਨੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। , 1956 ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕਿਹੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(22) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ, 36 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁੜ-ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੁ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਏ 6.07 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਏ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਭੇਜੇ ਜਾਣ।

(23) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਰੁਪਏ ਹੈ। 5,000/-

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ